Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н N. JÄÄSKINEN
представено на 14 юни 2012 година [1]

Дело C-56/11

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG
срещу
Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия)

„Правна закрила на Общността на сортовете растения — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Член 14 — Привилегия на земеделските производители — Регламент (ЕО) № 1768/95 — Член 9 — Лице, извършващо дейност по сортирането — Задължение на посоченото лице за предоставяне на информация на титуляря на растителен сорт — Времеви обхват на това задължение — Искане на титуляря на растителен сорт за предоставяне на информация — Условия — Данни, въз основа на които възниква правото на титуляря да получи информация — Липса на задължение да се представят доказателства за наличието на такива данни“

I – Въведение

1. С преюдициалното си запитване Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия) поставя въпрос относно тълкуването на член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 [2] (наричан по-нататък „основният регламент“) относно правната закрила на Общността на сортовете растения, както и на член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1768/95 [3] (наричан по-нататък „регламентът за прилагане“) за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от основния регламент.

2. Преюдициалните въпроси са поставени в рамките на спор между кооперация с наименование Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG (наричана по-нататък „Raiffeisen“), извършваща дейност по сортирането, и друго дружество — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (наричано по-нататък „STV“) — организация, представляваща интересите на титулярите на сортове растения [4]. Спори се относно искане за предоставяне на информация, отправено от STV до Raiffeisen на основание член 14, параграф 3, шесто тире от основния регламент и член 9, параграфи 2 и 3 от регламента за прилагане, с което да се получат сведения относно определени пазарни години от търговията със сертифицирани семена.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — Регламент на Съвета от 27 юли 1994 г. (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).

3 — Регламент на Комисията от 24 юли 1995 г. (ОВ L 173, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 177).

4 — За повече подробности относно дейността на STV вж. Решение от 11 март 2004 г. по дело Jäger (C-182/01, Recueil, стр. I-2263, точка 17).

3. Преюдициалните въпроси разкриват съществуващото тристранно отношение между титулярите на закриляни сортове растения, земеделските производители, които се ползват от предвидената в член 14 от основния регламент дерогация, известна също и под наименованието „привилегия на земеделските производители“, и предприятията за обработване на семена, от които в рамките на установената с привилегията на земеделските производители система може да се изисква да предоставят информация относно принадлежащите на титулярите обработвани сортове.

4. Отправеното преюдициално запитване е част от поредица преюдициални запитвания на германски съдилища относно тълкуването на основния регламент и регламента за прилагане [5]. Настоящото запитване се отнася по-специално, от една страна, до времевия обхват на задължението на преработвателя, извършващ дейност по сортирането, да предоставя информация на титуляря на растителен сорт, и от друга страна, до условията, на които трябва да отговарят исканията за предоставяне на информация, отправяни от титуляря до преработвателя, извършващ дейност по сортирането.

II – Правна уредба

A – *Основният регламент*

5. Съгласно член 11, параграф 1 от основния регламент правото на закрила на Общността на сортовете растения принадлежи на селекционера, тоест на „[л]ицето, което е създало или което е открило и развило сорта[,] или [на] негови[я] правоприемник“.

6. Член 13 от основния регламент, озаглавен „Права на титуляр[я] на закрила на Общността на сортовете растения и ограничения“, гласи:

„1. Закрилата на Общността на сортовете растения предоставя на титуляр[я] или титулярите на закрила на Общността на сортовете растения, наричани по-нататък „титуляр“, правото да извършва действията, посочени в параграф 2.

2. Без да се засягат разпоредбите на членове 15 и 16, разрешение от титуляр[я] се изисква за следните действия, свързани със сортовите компоненти или посевния материал на защитения сорт, наричани по-долу „материал“:

а) производство или възпроизводство (размножаване);

[…]

Титуляр[я]т може да постави условия и ограничения за издаването на разрешение.

[…]“.

5 — Вж. Решение от 10 април 2003 г. по дело Schulin (C-305/00, Recueil, стр. I-3525), Решение по дело Jäger, посочено по-горе, Решение от 14 октомври 2004 г. по дело Brangewitz (C-336/02, Recueil, стр. I-9801), както и Решение от 8 юни 2006 г. по дело Deppe и др. (C-7/05-C-9/05, Recueil, стр. I-5045). Вж. също и моето заключение, представено по дело Geistbeck (C-509/10), висящо пред Съда.

7. Привилегията на земеделските производители е предвидена в член 14, параграф 1 от основния регламент, както следва:

„Независимо от член 13, параграф 2, и с цел защитата на селскостопанското производство, на земеделските производители се разрешава да използват, с цел размножаване на открито, в собственото си стопанство, на посевен материал от даден сорт, различен от хибридните или синтетични сортове, който се ползва с правна закрила на Общността на сортовете растения“.

8. Условията, при които се прилага привилегията на земеделските производители и се защитават легитимните интереси на селекционера и на земеделския производител, са уредени в член 14, параграф 3 от посочения регламент. По-специално второ и шесто тире от посочения параграф гласят:

— „продуктът може да бъде подготвен с оглед засяването му от самия земеделски производител или от извършител на тази услуга […],

— всяка необходима информация се предоставя по искане на титулярите от земеделските производители и лицата, извършващи дейности по сортирането […]“.

Б – *Регламентът за прилагане*

9. Член 2 от регламента за прилагане гласи:

„1. Условията, посочени в член 1, се прилагат както от титуляр[я], представляващ селекционера, така и от земеделския производител по такъв начин, че да се защитават легитимните им взаимни интереси.

2. Легитимните интереси не следва да се считат за защитени, ако един или повече от интересите са повлияни негативно, без да се вземе предвид нуждата да се поддържа разумен баланс между всички тях, или нуждата от пропорционалност между целта на съответното условие и действителния ефект от неговото прилагане“.

10. Член 9, параграфи 2 и 3 от посочения регламент се отнася до информацията, която преработвателят, извършващ дейност по сортирането, е длъжен да предостави на титуляря на растителния сорт, в случай че този въпрос не е уреден в сключен помежду им договор:

„2. […] преработвателят, без да се засягат задълженията за информация, приложими съгласно законодателството на Общността или законодателството на държавите членки, е длъжен да предостави съответната информация на титуляр[я] по негово искане. Необходимо е да се уточни следното:

а) името на преработвателя, местожителство и име и адрес, регистрирани за предприятието му;

б) дали преработвателят е доставил услуга за преработването на продукта от реколтата, принадлежаща към един или повече от сортовете на титуляр[я] за засяване, когато сортът или сортовете са били декларирани или известни на преработвателя;

в) ако преработвателят е предоставил такава услуга, количеството продукт от реколтата, принадлежащо към съответния сорт или сортове, което е било преработено за засяване от преработвателя, и общото количество в резултат от преработката;

г) датите и местата на преработването, посочено в буква в); и

д) името и адреса на лицето или лицата, на които той е извършил услугата по преработката, посочена в буква в), и съответните количества.

3. Информацията съгласно параграф 2, букви б), в), г) и д) се отнася за текущата пазарна година и за една или повече от трите[6] предшестващи пазарни години, за които титуляр[я]т още не е направил искане съгласно разпоредбите на параграфи 4 и 5; въпреки това, първата пазарна година, за която се отнася информацията, е тази, в която е направено първото от подобни искания по отношение на сорта или сортовете и съответния преработвател.

4. Разпоредбите на член 8, параграф 4 се прилагат mutatis mutandis.

[…]“.

III – Спорът в главното производство, преюдициалните въпроси и производството пред Съда

11. Raiffeisen е централна земеделска кооперация, която предлага на земеделските производители услуги по сортирането на семена, като опакова продукта от реколтата с оглед на неговото складиране и бъдещото му засяване.

12. Посочените услуги се предлагат, от една страна, на титулярите на сортове растения (представлявани в случая от STV, организация на титуляри на сортове растения), които с договори за засяване са възложили размножаването на сертифицирани семена с търговска цел, и от друга страна, на земеделските производители, засяващи семена въз основа на предвидената в член 14, параграф 3 от основния регламент привилегия на земеделските производители.

13. От акта за преюдициално запитване става ясно, че Raiffeisen е извършила дейности по сортирането за различни земеделски производители през пазарните години 2005/2006 и 2006/2007, които засяват съответния посевен материал в съответствие с договори за засяване, сключени с представляваните от STV различни титуляри на сортове растения.

14. След като получава от съответните земеделски производители декларации за засяване в съответствие със сключените договори, STV изпраща до Raiffeisen две групи от искания за предоставяне на информация относно извършената от кооперацията дейност по сортирането. Част от исканията са направени след края на съответната пазарна година.

15. Raiffeisen не изпълнява тези искания, като във връзка с това посочва три групи съображения, с които обосновава отказа си. На първо място, смята, че в искането за предоставяне на информация трябва да са посочени конкретни данни, сочещи, че е извършила дейност по сортиране, за която носи задължение за предоставяне на информация съгласно член 14, параграф 3, шесто тире от основния регламент. На второ място, изтъква, че правно релевантни са единствено исканията за предоставяне на информация, направени по време на пазарната година, за която се отнася информацията. На трето място, от дейността по сортиране, извършена за целите на засяването на семена за сметка на титуляря в съответствие със сключени с него договори, изобщо не можело да се изведат данни за евентуално последващо засяване на семената.

16. STV предявява иск срещу Raiffeisen, с който цели да бъдат удовлетворени посочените искания за предоставяне на информация. Първоинстанционният съд уважава исканията на STV, като приема, от една страна, че няма преклузивен срок за отправянето на исканията за информация, и от друга — че декларациите за засяване съгласно сключените договори

6 — Числителното име „три“ липсва в текста на регламента за прилагане на френски език. Вж. точка 25 и сл. от настоящото заключение.

представляват достатъчно данни, за да възникне задължение на преработвателя да предостави информация, доколкото земеделските производители, които засяват посевен материал въз основа на договори за размножаване, разполагат с конкретната възможност да засеят част от семената, добити в стопанството им при размножаването. Raiffeisen обжалва това съдебно решение пред Oberlandesgericht Düsseldorf.

17. При тези обстоятелства с акт, постъпил в Съда на 8 февруари 2011 г., Oberlandesgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли лицето, извършващо дейност по сортирането, да изпълни задължението за предоставяне на информация, установено в член 14, параграф 3, шесто тире от [основния регламент] и в член 9, параграфи 2 и 3 от [регламента за прилагане], единствено ако искането за предоставяне на информация, направено от титуляря на закрилата на сортовете растения, бъде получено преди края на пазарната година, за която се отнася искането (или преди края на последната пазарна година, в случай че пазарните години са няколко)?

2) При положителен отговор на първия въпрос:

Налице ли е искане, „направено в срок“, ако титулярят твърди в искането си, че разполага с данни, че преработвателят, извършващ дейност по сортирането, е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането на определено количество от реколтата (запазени в стопанството семена), добита в резултат на засяването на размножителен посевен материал от защитен сорт от поименно посочен в искането на титуляря земеделски производител, или в допълнение титулярят трябва в искането за информация да докаже на преработвателя твърденията си за наличието на такива данни (например като изпрати копие от декларацията на съответния земеделски производител за засяване на продукта от реколтата)?

3) Възможно ли е като данни, въз основа на които възниква задължение на преработвателя да предостави информация, да послужи обстоятелството, че по поръчка на титуляря преработвателят изпълнява договора за размножаване на предназначен за продажба посевен материал от защитения сорт, който договор титулярят е сключил със земеделски производител, на когото е възложено размножаването, доколкото при изпълнението на сключения договор този земеделски производител има фактическата възможност да използва за засяване част от получените при размножаването семена?“.

18. Писмени становища представят страните в главното производство, испанското правителство и Европейската комисия. Страните в главното производство и Комисията изпращат представители в съдебното заседание на 15 март 2012 г.

IV – Анализ

A – *Предварителни бележки*

19. Най-напред ще е от полза да се открояят ключовите елементи на системата, която осигурява привилегията на земеделските производители. Съгласно практиката на Съда член 14 от основния регламент установява баланс между интересите на титулярите на защитата на сортовете растения, от една страна, и интересите на земеделските производители, от друга.

20. Привилегията на земеделските производители, разбирана като правото на земеделските производители да засяват без предварително разрешение от титуляря продукта от реколтата, добита в резултат на засяването на размножителен посевен материал от обхванат от посочената привилегия сорт, всъщност е съпровождана от задължение на посочените земеделски производители да предоставят информация и да заплащат справедливо възнаграждение на титуляря на съответния растителен сорт, което позволява да се защитят легитимните взаимни интереси на земеделските производители и на титулярите в преките отношения помежду им[7].

21. По-нататък, що се отнася до ролята на преработвателя, извършващ дейност по сортирането, член 14, параграф 3, второ тире от основния регламент предвижда, че продуктът от реколтата може да бъде подготвен с оглед на засяването му от самия земеделски производител или от доставчик на тази услуга. Правото на предоставящия тази услуга преработвател да извършва дейност във връзка с подготвянето на продукта от реколтата в този смисъл произтича от привилегията на земеделските производители[8]. Задължението на преработвателите, извършващи дейност по сортирането, какъвто е Raiffeisen в настоящия случай, да предоставят определена информация на титуляря се основава на член 14, параграф 3, шесто тире от основния регламент. Обхватът и условията на посоченото задължение са конкретизирани в член 9 от регламента за прилагане.

22. Затова за целите на разглеждането на преюдициалните въпроси е необходимо да се държи сметка за изискването за баланс, на което се основава уредбата, установена с член 14 от основния регламент и с регламента за прилагане.

Б – *Относно времевия обхват на задължението за предоставяне на информация*

23. Съдът вече е имал повод да се произнесе по въпроса за обхвата на задължението за предоставяне на информация, което е възложено на преработвателите, извършващи дейност по сортирането. Според Съда титулярят трябва да има право да отправи искане за предоставяне на информация до съответния преработвател, извършващ дейност по сортирането, относно някой от сортовете, обхванати от привилегията на земеделските производители, от момента, от който разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането на продукта от реколтата, добит в резултат на засяването на размножителен посевен материал от посочения сорт, с оглед на засяването на този продукт[9].

24. Съдът обаче не се е произнасял по въпроса за времевите аспекти на задължението на преработвателя за предоставяне на информация по член 9, параграф 3 от регламента за прилагане, които са предмет на разглеждане по настоящото дело.

1. Периодът, за който се отнася искането

25. Преди всичко бих искал да припомня, че член 9, параграф 2 от регламента за прилагане уточнява съдържанието на информацията, която е длъжен да предоставя преработвателят, извършващ дейност по сортирането. Параграф 3 от този член пък определя периода, за който се отнася информацията, предоставяна в съответствие с параграф 2, второ изречение. Съгласно член 9, параграф 3, първа част от изречението посоченият период по принцип обхваща текущата пазарна година и една или повече от трите предшестващи пазарни години[10].

7 — Вж. в този смисъл Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 43). Вж. също точка 46 от моето заключение, представено по дело Geistbeck, посочено по-горе.

8 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 44).

9 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 53). Вж. също Решение по дело Schulin, посочено по-горе (точка 63).

10 — Съгласно член 7, параграф 2 от регламента за прилагане пазарната година започва на 1 юли и завършва на 30 юни на следващата календарна година.

26. Във връзка с това следва да се отбележи, че текстът на член 9, параграф 3 от разглеждания регламент е различен на различните езици. Докато в текста на повечето езици, например на испански, датски, немски, английски, италиански, унгарски, фински и шведски, се посочват една или повече от трите предшестващи пазарни години, в текста на френски числителното „три“ е изпуснато.

27. Въз основа единствено на френския текст би могло да се стигне до извода, че искания за предоставяне на информация може да се правят без ограничение във времето. Въпреки това, тъй като не е възможно да се стигне до сигурен извод единствено въз основа на посоченото различие, тази разпоредба следва да бъде разгледана в нейния контекст, като по специално се държи сметка за нейната цел [11].

28. Както се посочва изрично в член 2, параграф 2 от регламента за прилагане, последният има да цел да установи баланс между взаимните интереси на титулярите и на земеделските производители. В този контекст смятам, че би противоречало на целта за такъв баланс и ако член 9, параграф 3 от този регламент се тълкува в смисъл, че искането за предоставяне на информация би могло да се отнася до неограничен брой предшестващи пазарни години. Ето защо, за да се запази балансът между съответните интереси, следва да се изхожда от принципа, че предвиденото в посочения член 9 искане за предоставяне на информация може да обхваща до три предшестващи пазарни години.

29. Освен това тълкуването в обратен смисъл би противоречало на изискванията за правна сигурност на преработвателите, извършващи дейност по сортирането, тъй като те биха били задължени да съхраняват за неопределено време информацията, която би могла евентуално да бъде изискана от титулярите.

30. В допълнение това тълкуване кореспондира с член 8, параграф 3 от регламента за прилагане. Вярно е, че този член урежда задължението на земеделския производител за предоставяне на информация, но доколкото съдържанието на тази разпоредба е почти идентично с това на член 9 от същия регламент, сравнението с нея е уместно. Във връзка с това следва подобно на Комисията да отбележа, че наличието на думата „три“ в паралелната разпоредба на член 8, параграф 3 от посочения регламент, включително на френски език, може да бъде тълкувана като изразяваща волята на законодателя да ограничи във времето обхвата на искането за информация в съответствие с целта за установяване на баланс между интересите, закрилян от посочения регламент.

2. Границите на периода, за който се отнася искането

31. От текста на член 9, параграф 3 от регламента за прилагане следва, че все пак са предвидени две ограничения за периода, за който се отнася задължението на преработвателя за предоставяне на информация. От една страна, съгласно член 9, параграф 3, първа част от изречението от този регламент посоченото задължение отпада за всяка пазарна година, за която титулярят вече е направил искане за предоставяне на информация.

11 — Както следва от практиката на Съда, необходимостта от еднакво тълкуване на текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза налага, в случай на несъответствия между тях, разпоредбата да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която е част. Във връзка с това вж. по-специално Решение от 15 декември 2011 г. по дело Møller (C-585/10, Сборник, стр. I-13407, точка 26 и цитираната съдебна практика).

32. От друга страна, член 9, параграф 3, втора част от изречението от регламента за прилагане уточнява също така, че първата пазарна година, за която се отнася информацията, е тази, „в която е направено първото от подобни искания по отношение на сорта или сортовете и съответния преработвател“ [12].

33. Следователно задължението за предоставяне на информация, възложено на преработвателя, извършващ дейност по сортирането, зависи от изпращането на искане за предоставяне на информация от страна на титуляря. Освен това искането се отнася на първо време единствено до пазарната година, през която титулярят упражнява правото си да получи информация. Съгласно член 9, параграф 3, първа част от изречението от регламента за прилагане е възможно да се изисква информация и за период, който може да обхваща трите предшестващи пазарни години, при условие че през първата от тези пазарни години титулярят вече е изпратил искане за предоставяне на информация до преработвателя, извършващ дейност по сортирането.

34. С други думи, ако става въпрос за първото искане относно един или няколко сорта, то може да се отнася единствено до пазарната година, в която е отправено до преработвателя. Предвид необходимостта да се осигури баланс между съответните интереси преработвателят, извършващ дейност по сортирането, който все още изобщо не е получавал искане за предоставяне на информация за даден сорт, трябва по този начин да бъде предпазен от риска да се окаже длъжен да предоставя информация за минали години.

35. Случаят не е такъв, ако от преработвателя, извършващ дейност по сортирането, вече е било поискано да предостави информация за определен сорт. В този случай периодът, за който следва да бъде предоставена съответната информация, е определен в параграф 3, първа част от изречението от посочената разпоредба. С други думи, датата на искането за предоставяне на информация и „текущата пазарна година“ представляват началния момент, от който се броят трите предшестващи пазарни години, до които може да се отнася искането за предоставяне на информация.

B – *Относно данните, които титулярят следва да представи*

36. Освен въпроса за току-що разгледаните времеви аспекти на задължението за предоставяне на информация, възложено на преработвателя, извършващ дейност по сортирането, преюдициалното запитване поставя и евентуален въпрос за естеството на данните, които титулярят следва да представи в подкрепа на искането си за предоставяне на информация по член 9, параграф 3 от регламента за прилагане.

37. Първо следва да се посочи, че в акта за преюдициално запитване не се уточнява дали в конкретния случай става въпрос за „първо“ искане по смисъла на член 9, параграф 3, втора част от изречението от този регламент. Следователно е необходимо да се отговори и на втория въпрос, с който запитващата юрисдикция иска да установи дали данните за извършено засяване или подготовка за засяване трябва да бъдат и подкрепени с доказателства в искането за предоставяне на информация, за да може това искане да породи задължение за преработвателя да предостави информацията и следователно да е налице направено в срок искане за целите на член 9, параграф 3, втора част от изречението от регламента за прилагане.

12 — Що се отнася до задължението на земеделския производител за предоставяне на информация, следва да се посочи, че член 8, параграф 3 от регламента за прилагане съдържа аналогично правило.

1. Относно задължението на титуляря да разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането

38. В самото начало бих искал да посоча, че регламентът за прилагане не изисква изрично от титуляря в искането си за информация да посочи данните за засяване, с които разполага. Въпреки това наличието на посочените данни представлява неписано условие, установено от Съда в Решение по дело Schulin и в Решение по дело Brangewitz, посочени по-горе, което при всички обстоятелства трябва да бъде спазвано.

39. Във връзка с това ще отбележа, че в заключението си по дело Brangewitz, посочено по-горе, генералният адвокат Ruiz-Jarabo Colomer убедително разграничава изискванията за пораждане на задължение за предоставяне на информация за земеделските производители, от една страна, и за преработвателите, извършващи дейност по сортирането, от друга [13].

40. На първо място, като се позовава на Решение по дело Schulin, посочено по-горе, генералният адвокат констатира, че титулярят не може да поиска информация от земеделския производител само поради факта че последният упражнява такова занятие. Напротив, титулярят трябва да разполага с данни, че земеделският производител се е възползвал или ще се възползва от предвидената в член 14 от основния регламент дерогация [14].

41. По-нататък генералният адвокат установява, че за преработвателите, извършващи дейност по сортирането, ситуацията е различна. В действителност има голяма вероятност при упражняването на това занятие предприятията, предоставящи услуги по сортиране на семена, да обработват размножителен посевен материал от защитен сорт. Като се има предвид, че ако не са подписали договор, тези предприятия не са обвързани с титуляря в конкретно правоотношение, както и че земеделските производители прибягват до услугите на този вид предприятия, когато се възползват от дерогацията, изглежда логично в процеса на търсене на информация титулярите да могат да се обръщат към едните или към другите, за да могат да упражнят правото си да получат справедливо възнаграждение. Въз основа на това генералният адвокат стига до извода, че с оглед на ролята на преработвателите, извършващи дейност по сортирането, в контекста на привилегията на земеделските производители, на титулярите трябва да бъде позволено да искат информация от посочените преработватели, без да разполагат с данни, че същите са обработвали защитен посевен материал в обектите си [15].

42. Според тези разсъждения данните, които следва да се посочат при отправяне на искане за предоставяне на информация до даден земеделски производител, би следвало да са повече, отколкото ако искането е отправено до преработвател, извършващ дейност по сортирането. Съдът обаче видимо не възприема предложението на генералния адвокат, изложено накратко по-горе, тъй като посочва, че на титуляря трябва да бъде разрешено да отправи искане за предоставяне на информация до преработвателя, извършващ дейност по сортирането, относно някой от сортовете му, обхванати от привилегията на земеделските производители, при условие

13 — Вж. точка 34 и сл. от заключението на генералния адвокат Ruiz-Jarabo Colomer по дело Brangewitz, посочено по-горе.

14 — Решение по дело Schulin, посочено по-горе (точка 57).

15 — Вж. точка 37 и сл. от заключението на генералния адвокат Ruiz Jarabo Colomer по дело Brangewitz, посочено по-горе. В точка 38 от представеното заключение генералният адвокат отбелязва също, че „когато селекционерите се обръщат към преработвателите, извършващи дейност по сортирането, […] преди всичко трябва да проверят дали тези лица са обработвали семена от някой от техните сортове, за да могат впоследствие, ако това е така, да определят количествата, датите, мястото и получателите на услугата. Ако законодателят е искал да установи условието, че за да се свърже с преработвател, извършващ дейност по сортирането, титулярят следва да разполага с данни, че той е обработвал защитен посевен материал в обектите си [например посредством информацията, която земеделският производител е длъжен да предостави на основание на член 8, параграф 2, буква г) от Регламент № 1768/95], член 9 щеше да бъде формулиран в смисъл, че предприятието трябва само да потвърди известните на титуляря обстоятелства. Това обаче не е така, както сочи член 9, параграф 2, букви б) и д) от Регламента“.

че *титулярят разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши* дейност по сортирането на продукта от реколтата, добит чрез засяването на размножителен посевен материал от посочения сорт, с оглед на засяването на този продукт [16].

43. Следователно изглежда, че Съдът не разграничава различните получатели на направените от титуляря искания за предоставяне на информация. Ето защо ще продължа анализа си въз основа на тази предпоставка.

2. Липса на задължение на титуляря да представя доказателства за наличието на данните

44. Ако се следват посочените по-горе съображения на Съда, за да може титулярят да направи искане за предоставяне на информация, е достатъчно да разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането. За сметка на това Съдът не изисква от титуляря да доказва наличието на такива данни.

45. Що се отнася до естеството на данните, въз основа на които възникват, от една страна, правото на титуляря да направи искане за предоставяне на информация, и от друга страна, задължението на преработвателя, извършващ дейност по сортирането, да му предостави информация, следва на първо място да се изтъкне особената значимост на необходимостта от защита на легитимните взаимни интереси на титуляря и на земеделския производител съгласно член 14, параграф 3 от основния регламент и член 2 от регламента за прилагане.

46. Във връзка с това следва да бъде уточнено, че макар да зависи от обстоятелството дали земеделският производител е използвал установената в член 14, параграф 1 от основния регламент дерогация и от решението на земеделския производител да прибегне до услугите на преработвателя, задължението на този преработвател за предоставяне на информация е свързано с подготвяните от него сортове растения, а не с неговия клиент, а именно земеделския производител [17]. В следствие на това, когато титулярят отправя искане за предоставяне на информация до преработвателя, последният е длъжен да предостави съответна информация не само относно земеделските производители, за които според данните на титуляря преработвателят е извършил или възнамерява да извърши посочената дейност, но и относно всички останали земеделски производители, за които преработвателят е извършил или възнамерява да извърши същата дейност, доколкото разглежданият сорт е бил деклариран пред преработвателя или му е бил известен [18].

47. За да се отговори на изискването за баланс, на което се основава привилегията на земеделските производители, по-специално в контекста на регламента за прилагане, с който се конкретизира правният ѝ режим, на титуляря следва да бъде разрешено да иска информация от всеки преработвател, извършващ дейност по сортирането, от момента, от който разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането на продукта от реколтата, добит чрез засяването на размножителен посевен материал от посочения сорт, с оглед на засяването на този продукт.

16 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 53).

17 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 62).

18 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точка 65).

48. В действителност съгласно член 9, параграф 2 от регламента за прилагане преработвателят, извършващ дейност по сортирането, е длъжен да предостави на титуляря съответната информация, чието съдържание е конкретизирано в посочената разпоредба. Това е необходимо, когато данните на титуляря се свеждат до едно обстоятелство, сочещо, че преработвателят, извършващ дейност по сортирането, е извършил или възнамерява да извърши такава дейност с продукта от реколтата, добит от земеделския производител чрез засяването на размножителен посевен материал от сорт на титуляря, с оглед на засяването на този продукт [19].

49. Както следва от практиката на Съда, за такова обстоятелство трябва да се счита придобиването на размножителен посевен материал от принадлежащ на титуляря защитен растителен сорт [20]. По същия начин съм склонен да приема, че информацията, която земеделските производители предоставят съгласно член 8 от регламента за прилагане, може да представлява данни, въз основа на които възниква задължение за преработвателя, извършващ дейност по сортирането, да предостави на титуляря съответната информация.

50. Както Комисията, и аз смятам, че юрисдикциите на държавите членки са компетентни да установяват във всеки отделен случай дали са налице данни по смисъла на посочената съдебна практика. За целта юрисдикциите на държавите членки трябва да вземат предвид всички фактори и обстоятелства в конкретния случай. Във връзка с това изискваните от съдебната практика данни могат например да произтичат от засяването на защитен сорт съгласно сключен договор за производство на предназначени за продажба семена в съответствие с предоставен от титуляря лиценз.

51. Накрая следва да отбележа, че не ми се струват много високи изискванията към данните, въз основа на които възниква правото на титуляря да получава информация както от земеделския производител, така и от преработвателя, извършващ дейност по сортирането. Затова фактът, че е извършено засяване или сортиране или че най-малкото е налице такова намерение с оглед на бъдещо засяване, може да представлява релевантни данни, тъй като именно при такива обстоятелства възникват правата на титуляря по член 14, параграф 3 от основния регламент.

V – Заключение

52. С оглед на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори по следния начин на поставените от Oberlandesgericht Düsseldorf преюдициални въпроси:

„1) Преработвателят, извършващ дейност по сортирането, трябва да изпълни задължението за предоставяне на информация съгласно член 14, параграф 3, шесто тире от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 12 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения и член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1768/952 на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент № 2100/94, при условие че получи искането на титуляря за предоставяне на информация преди края на пазарната година, за която то се отнася, или преди края на последната пазарна година, ако се отнася за няколко пазарни години. Въпреки това, ако става въпрос за „първо искане“ по смисъла на член 9, параграф 3, втора част на изречението от Регламент № 1768/952, това искане трябва да бъде направено в рамките на текущата пазарна година.

19 — Решение по дело Brangewitz, посочено по-горе (точки 61 и 63). По отношение на задължението на земеделския производител за предоставяне на информация вж. също Решение по дело Schulin, посочено по-горе (точки 63 и 64).

20 — Решение по дело Schulin, посочено по-горе (точка 65).

2) Не е необходимо към искането за предоставяне на информация, направено съгласно член 9, параграф 3, втора част на изречението от Регламент № 1768/952, да бъдат приложени доказателства за наличието на данните, посочени в искането за предоставяне на информация. В този смисъл е достатъчно титулярят да посочи в искането си, че разполага с данни, че преработвателят е извършил или възнамерява да извърши дейност по сортирането на продукта от реколтата, който земеделският производител е добил чрез засяването на размножителен посевен материал от защитения сорт и който възнамерява да засее.

3) Юрисдикциите на държавите членки са компетентни да преценяват фактите по отнесените пред тях спорове, като вземат предвид всички обстоятелствата на конкретния случай, за да установят дали са налице данни, че преработвателят, извършващ дейност по сортирането, е извършил или възнамерява да извърши такава дейност“.